

خَطِ يَعْقُوبَ

سلام ها

۱ اینجانبِ يَعْقُوبِ غُلامِ خُدا و مَولا
عیسیٰ مَسیح، دَ پَگِ مَرْدُمِ دَوازده طایفه
اسرائیل که دَ تمامِ دُنیا تیت پَرک شُدِه، سلام
تقدیم مَونُم.

ایمان دَ دَورونِ سختی ها

۲ برارونِ عزیز، وختیکه شُمو دَ مُشکِلات
و تجربه های سخت دُچار مَوشید غَدر خوش
بَشید، ۳ چَون شُمو مَیدَنید که اِمْتِحانِ ایمان،
صبر-و-تَحْمَلِ شُمو ره زیاد مَونه. ۴ بیلید که
صبر-و-تَحْمَلِ دَ و جُود شُمو کَامِلِ شُنه تاکه شُمو
پُوره و کَامِلِ شُنید و دَ هیچ چیز ضَرُورَتِ نَدَشته

بشید. ^۵ اگه کُدم نفر د مینکل شُمو از نگاهِ
 حکمت-و-دانایی کم بشه او از خُدا طلب کُنه و
 بلده شی دده مُوشه، چُون هر کسی که حکمت
 طلب کُنه خُداوند سَخاوتَمَندانه دَزُو میدیه و او
 ره سرزنش نَموکنه. ^۶ مگم وختیکه طلب مُونه
 او باید یَقین دَشته بشه که خُدا دُعای شی ره
 قَبول مُونه و او باید شک-و-شُبَهه ره دِ دِل خُو
 راه ندیه. آدمِ دُودله مِثِل لَپِه دریا آسته که دِ سَبَبِ
 باد ایسُو-و-اوسُو مُوخوره. ^۷ ای رقم آدم هرگز
 گمان نَکنه که خُداوند او ره یگو چیز میدیه،
^۸ چُون آدمِ دُودله دِ تمامِ کار های خُو محکم
 نییه.

غریبی و ثروتَمندی

^۹ برارِ مُسکین-و-غریب باید افتخار کُنه،
 چراکه او دِ نظرِ خُدا سربلند آسته، ^{۱۰} مگم برارِ
 پیسه‌دار دِ وختِ خاری-و-غریبی خُو ام باید
 افتخار کُنه، چراکه او ام مِثِلِ کُلِّ عَلفِ اَلّی یگ

روز از بین مورِه. ^a ۱۱ آفتو که بُر موشه گرمی شی علف ره خُشک مونه و گل شی میریزه و نوبندی شی از بین مورِه. ارے، آدم دَوْلتمند ام امی رقم آسته: د حالیکه د پُشتِ کارای خُو میگرده، او از بین مورِه.

وَسوسه از طرفِ خُدا نییه

۱۲ نیک د بختِ کسی که آزمایشای زندگی ره برداشت مونه. وختیکه ازی آزمایشا بُرو بُر شد، خُدا تاجِ حیات، یعنی زندگی ابدی ره دزو میدیه، امو زندگی ابدی ره که خُدا د دوستدارای خُو وعده دده. ^{۱۳} وختیکه انسان وَسوسه موشه، او باید نگیه که: ”خُدا مره وَسوسه کده،” چراکه خُدا از وَسوسه و بدی دُور آسته و هیچ کس ره د وَسوسه نَمیندزه. ^{۱۴} انسان او غیت دُچار

^a ۱:۱۰ امکان دَره که آیه های ۹ و ۱۰ امی رقم معنی بدیه: د پیشِ خُدا غریبی و پیسه‌داری هیچ معنی ندره.

وَسَوَسَهُ مُوشَهُ كَه دَ خَاهِشَايِ نَفْسَانِي خُو كِرِفْتَار
شُدَه دَ دَامِ عِيَاشِي خُو موفتَه. ^{۱۵} پَس شَهَوَتِ وَ
عِيَشِ-وَ-نُوشِ دَ زِنْدَگِي اِنْسَانِ كُنَاهِ رَه دَ وَجُودِ
مِيرَه وَ كُنَاهِ وَخْتِيكَه غَدَرِ كَلُو شُدِ، بَاعِثِ مَرگِ
مُوشَه.

^{۱۶} بَرَارُونِ عَزِيَزِ، خُودِ رَه بَازِي نَدِيدِ. ^{۱۷} تَمَامِ
نِعْمَتَايِ خُوبِ وَ مُكَمَلِ اَزِ اَسْمُو وَ اَزِ سُونِ خُدا
مِيِيَه كَه خَالِقِ نُورِ اَسْتَه وَ دَ شَانِ اَزُو تَغْيِيرِ نِيِيَه
مِثْلِ سَايَه وَرِي كَه مِيِيَه وَ موره. ^{۱۸} اَوْ دَ مُطَابِقِ
اِرَادَه خُو وَ دَ وَسِيْلَه كَلَامِ حَقِيْقَتِ مَوْ رَه زِنْدَگِي
نَو دَدِ تَاكَه مَوْ نَمُونَه اَزِ مَخْلُوقَاتِ نَوِ اَزُو بَشِي.

گوشِ دَدُو وَ عَمَلِ كَدُو دَ كَلَامِ خُدا

^{۱۹} بَرَارُونِ عَزِيَزِ، هَر كَسِ بَايِدِ هَر غَيْتِ دَ
گوشِ كَدُو تِيَارِ بَشَه وَ پِيَشِ اَزِ توره كُفْتُو خُوبِ
فِكْرِ كُنَه وَ زُودِ قَارِ نَشْنَه، ^{۲۰} چِرَاكَه قَارِ اِنْسَانِ
رَاسْتِي-وَ-صَدَاقْتِي رَه كَه خُدا مِيخَايَه، دَ وَجُودِ
نَمِيرَه. ^{۲۱} پَس اَمْزِي خَاطِرِ، هَر رَقْمِ بَدِي وَ كَارَايِ

شیطانی ره که دَ زندگی شُمو آسته از خود دُور
 کُنید و کلامِ خُدا ره که دَ دِلِ شُمو کِشت شُدِه دَ
 نَرَمی قَبُول کُنید. ای کلام، قُدرت دَرِه که جان
 شُمو ره نِجات بَدیه.

۲۲ نَه تنها گوش کُنیدِه کلامِ خُدا بَشید، بلکه
 دَ ز شی عمل کُنید. خود ره بازی نَدید: ۲۳ چُون
 کسی که کلام ره فقط گوش میگیره و دَ زُو عمل
 نَمونه اُو مِثَلِ آدمی آسته که رُوی خُو ره دَ آینه
 مینگره؛ ۲۴ اَرِه، اُو خود ره مینگره و غیتیکه
 از پیش آینه دُور موشه پُرْمُشت مونه که رُوی
 شی چی رقم بُود. ۲۵ لیکن کسی که شریعتِ
 کاملِ خُدا ره که انسان ره از چنگِ گناه آزاد
 مونه، محکم بگیره و دَ زُو پایبند بَشه و چیزای
 ره که شَنیدِه پُرْمُشت نَکنه، بلکه دَ زوا عمل
 کنه، پروردگار دَ کارای ازو بَرکت میدیه.

۲۶ کسی که خود ره ایماندار میدنه، مگم زبون
 خُو ره اداره نَمیتنه، اُو خود ره بازی میدیه و
 ایمان شی بے فایده آسته. ۲۷ ایمانِ پاک و بے

عَيْب دَ نَظَرِ خُدا يَعْنِي آتِهَ آسْمَانِي اَيْنِي آسْتِه
كِه مَوِ يَتِيمَا وَ خَاتُونِي بِيوِه رِه دَ مُصِيبَتِ شِي
دِلْگِيرِي كَدِه كَوْمَك كُنِي وَ خُود رِه قَد فِسادِ
هَي دُنْيَا آلُودِه نَكُنِي.

دَ بَارِه تَعْصَبِ وَ طَرْفَدَارِي

۲ اِبراراي عزيز، ايماني ره كه شمو دَ
مولاي پُر جلال موعيسي مسيح دريد،
نباید قد ظاهر بيني و تبعيض قتي بشه.
۲ فرض كنيد يگ نفر دَ مجلس شمو بيه كه
كالاي قيمتي دَ جان شي و انگشتري هاي
طلایی ام دَ دست شي بشه و دَ عينِ وخت
يگ نفرِ نادار خُن كالاي غريبانه داخل شنه،
۳ و شمو دمزو پيسه دار فكر خوره گلوتر بگيريد
و خوبترين جاي ره دزو ايله كده بگيد: ” بيه
صاحب، اينجی پیش بشی. ” مگم دزو غريب
بگيد: ” بورو دَ اونجی ايسته شويا دَ دانِ درگه
بشي! ” ۴ آيا شمو قد امزي كار خو دَ بين خو

دوبینی نکدید و قاضی های پُر از فکر های
فاسد جور نشدید؟

۵ برارای عزیز، دز مه گوش بیدید: خدا مردُم
غریب ازی دُنیا ره اِنْتِخاب کده تا دَ ایمان غنی
بَشه و وارثِ امزُو پادشاهی شُنه که خُدا دَ
دوستدارای خُو وعده دده. ۶ مگم شُمو آدمای
غریب ره بے حُرْمَت مُونید. آیا آدمای پیسه دار
دز شُمو ظُلم نکده و شُمو ره دَ زور کَشَل کده دَ
محاکمه نَبُرده؟ ۷ آیا اونا دَ ضِدِ نامِ نیکِ عیسی
که دَ بِلِه شُمو ایشته شُده، کُفرگویی نُمونه؟

۸ اگه شُمو امی حُکمِ مَهِم و بلند ره که دَ کلامِ
خُدا نِوِشته شُده یعنی "همسایه خُو ره رقمِ خود
خُو آلی دوست دَشته بَش" دَ جای بیرید، کارِ
نیک ره انجام میدید. ۹ لیکن اگه ظاهرینی
کده تبعیض قایل شنید، شُمو گناه مُونید و
شریعت شُمو ره خطا کار حساب مونه، ۱۰ چون
اگه کُدم کس تمام احکامِ شریعت ره پوره کنه،
ولے حتی دَ یگ نُقْطَه شی کوتاهی کنه، اُو مِثْلِ

که تمام شریعت ره میدهد کده بشه محکوم آسته. ۱۱
 امو خدا که گفته: ”زنا نکو!“ ام گفته که:
 ”قتل نکو!“ پس اگه شمو از زنا پاک بشید
 ولے مرتکب قتل شنید، باز ام شریعت شمو ره
 خطا کار حساب مونه.

۱۲ پس رقم کسای توره بگید و عمل کنید
 که د وسیله شریعتی که آزادی میدید، قضاوت
 موشه. ۱۳ چون وختیکه خدا قضاوت مونه او د
 کسی که رحم نکرده بشه رحیم نییه. لیکن رحم
 د بله قضاوت پیروز موشه.

رابطه بین ایمان و عمل

۱۴ برارای عزیز، چی فایده دره اگه کس بگیه،
 ”ایمان درم“ و عمل دزو موجود نبشه؟ آیا
 ایمان ازو میتنه او ره د روز قیامت نجات بدیه؟
 ۱۵ اگه کدم برار یا خوار ایماندار کالا نداشتنه
 بشه و یا د خوراک روزانه خو محتاج بشه،
 ۱۶ و یکی از شمو دزو بگیه، ”بخیر بورو؛ خدا

تُو ره سير و گرم کنه. ” و له ضرورتِ ازو ره پوره نکنه، ای توره بلده ازو چی فایده دره؟
 ۱۷ امی رقم ایمان که قد عمل قتی نبشه مُرده یه.

۱۸ امکان دره یگو کس بگیه: ”تُو ایمان دری و ما اعمال نیک درم. ” لیکن تُو دز مه ثابت کو که چی رقم میتنی بدون اعمال نیک ایمان دشته بشی و ما ایمان خو ره د وسیله اعمال خو دز تُو ثابت مونم. ۱۹ تُو عقیده دری که خدا یگ آسته. دُرست آسته! حتی جنیات ام عقیده دره که خدا یگ آسته و از ترسِ قضاوتِ خدا می لرزه.

۲۰ ای آدمِ نادو! آیا نمیدنی که ایمان بدون اعمال نیک بے فایده یه؟ ۲۱ بابه کلون مو ابراهیم د وسیله اعمال نیک خو د پیشِ خدا عادل-و-نیک حساب شد، چراکه او اسحاق باچه خو ره د نیتِ قربانی د قربانگاه برده د خدا تقدیم کد. ۲۲ شمو مینگرید که ایمان و عمل

ازو قد یگدیگه خو یگجای کار مُوكد و ایمانِ
ازو تَوَسُطِ عمل شی کامل شد. ^{۲۳} دزی رقم
نوشته های تورات پوره شد که مُوگه: ”ابراهیم دَ
خدا ایمان آورد و ای بلده ازو یگ عملِ عادِلانه
حِسَاب شد“ † و نام شی «دوستِ خدا» ایشته
شد. ^{۲۴} پس شُمو مینگرید که انسان نه تنها
از راه ایمان، بلکه دَ وسیله عملِ خُو عادِل و
راستکار حِسَاب مُوشه. ^{۲۵} دَمزی رقمِ راحاب
که یگ خاتونِ بدکاره بود، دَ وسیله کارِ نیک
خُو یعنی پناه دَدو دَ مُخیرای بنی اسرائیل و ربی
کدونِ ازوا از راهِ بے خَطَر،^a نیک و عادِل حِسَاب
شد. ^{۲۶} رقمیکه جسمِ بے روح مُرده یه، امُو رقم
ایمانِ بے عمل ام مُرده یه.

^a ۲:۲۵ دَ جای «راهِ بے خَطَر» دَ زبونِ یونانی «راهِ دیگه»
نوشته یه.

† ۲:۲۳ پیدایش ۱۵:۶

احتیاط دَ توره گفتو

۳^۱ برارای مه، غدر شُمو معلمِ درسِ روحانی نَشْنِید، چُون شُمو مِیدَنِید که مو معلما سخت‌تر قضاوت موشی. ^۲ پگ ازمو خطا های کلو مونی^a و کسی که دَ توره گفتو خطا نَکنه، آدمِ کامل آسته و میتنه تمام جان خُو ره اداره کنه.

^۳ مو دَ دانِ آسپ لغام میندزی تا دَ تئی فرمان مو شنه. دمزی طریقه تمام جسمِ آسپ ره دَ هر طرف که بخاهی دور دده میتنی. ^۴ یا فرض مثال، یگ کشتی کئه که باد تیز او ره تیله مونه، او قد یگ جلو ریزگگ دَ هر طرف که دل کشتی وان بخایه برده موشه. ^۵ زبو ام امی رقم

^a ۳:۲ دَ جای «خطاهای کلو مونی» دَ زبونِ یونانی «کلو

پیش پایی موخوری» نوشته یه.

آسته: اگرچه یگ حِصّه ریزگِکِ جسمِ مو آسته،
مگم لافای کُته کُته میزنه.

شُمُو میدَیدِ که یگ چرغِکِ آتِشِ میتنه جنگلِ
کُته ره دَرِ بدیه. ^۶ زبو ام یگ آتِشِ آسته. دَ
مینکلِ اَعْضایِ جسمِ مو زبو یگ دُنیا ی پُر از
شَرارتِ آسته که تمامِ وُجودِ مو ره اَلُوده مونه و
دَورونِ زندگی ^a مو ره آتِشِ زده دَ دوزخِ تَبَدیلِ
مونه و خود شی از آتِشِ دوزخِ دَرِ میگیره.
^۷ هر رقم حیواناتِ وَحشی، مُرغِکو، خزنده‌گو
و حیواناتِ دریایی ره انسانِ تَنستَه که رام کُنه
و آلی ام میتنه، ^۸ لیکن هیچ کس نَمیتنه که زبو
ره رام کنه. زبو شَریرِ رام نَاشُدنی و پُر از زارِ
کُشنده یه.

^۹ مو قد امزی زبو خُداوند ره که آتِه آسمانی ^b
مو آسته حمد-و-سپاسِ مُوگی و ام انسان ره

^a ۳:۶ دَ جای «زندگی» دَ زبونِ یونانی «وُجود» نوشته
یه. ^b ۳:۹ نُسخه های اصلی دَ زبونِ یونانی مُوگه:

”خُداوند و آتِه مو.“

که خُدا رَقْمِ خود خُو جور کده، نالت مونی.
 ۱۰ از یگ دان ام بَرکت شَنِیده مُوشه و ام
 دَو-و-دشنام. ای برارای مه، ای رَقْم باید نَبشه.
 ۱۱ آیا اِمکان دَره که از یگ چشمه ام آو شیرین
 و ام آو شور بُر شُنه؟ ۱۲ برارای عزیز مه، آیا
 درختِ انجیر مِیتنه زَبْتُون ثَمَر بَدیه؟ یا تاگِ
 انگور، انجیر؟ هرگز نه! پس هیچ چشمه شور
 ام نَمیتنه که آو شیرین بَدیه.

حِکْمَتِ اَسْمَانِی

۱۳ دَ بَین شُمُو کِی هُوشیار و دانا یه؟ اگه
 کَدَم کس اَسْتَه، اُو باید دَ زِنْدَگِی خُو اَعْمَالِ
 نِیک دَشْتَه بَشَه و اَعْمَالِ خُو رَه دَ فِرَوْتَنی که از
 حِکْمَتِ دَ وُجُودِ مِییه، نِشو بَدیه. ۱۴ لَیْکِن اگه
 شُمُو دَ دِلِ خُو سَخْتِ حِسَادَتِ و خُو دَخَاهی دَرِید،
 لَافِ بَیجای نَزَید و دَ ضِدِ حَقِیْقَتِ دَرُوعِ نَگِید.
 ۱۵ ای رَقْمِ حِکْمَتِ-و-دَانایی از عَالَمِ بَالِه نِییه،
 بَلْکِه دُنِیایی، نَفْسَانِی و شَیْطَانِی اَسْتَه. ۱۶ چُون

دَهر جای که حَسَد و خودخواهی آسته، دَ اُونجی
 بے نظمی و هر رقم شرارت ام و جُود دَره.
 ۱۷ مگم حکمت-و-دانایی که از عالمِ باله
 ریشه میگیره، اول پاک، بعد ازو صلح طلب،
 حوصله مند، نصیحت پذیر، پُر از رحمت و ثمر
 نیکو، بے طرف و بدونِ خودنمایی آسته. ۱۸ ثمر
 عدالت که دَ صلح و جُود دَره، دَ وسیله کسای
 کِشت موشه که صلح طلب آسته.

نتیجه آرزوهای ناپاکِ ای دُنیا

۴
 ۱ عِلَّتِ جنگ-و-جنگال دَ بین شُمو چی
 آسته؟ آیا عِلَّتِ ازوا خاهش‌های نفسانی
 شُمو که دَ اعضای جسم شُمو جنگ مَوکنه،
 نییه؟ ۲ شُمو چیم خوره دَ چیزی میلید که ندرید،
 شُمو قتل و حسادت مُونید، مگم نَمیتنید اوره
 حاصل کنید؛ شُمو جنگ و جنگال مُونید، لیکن
 بازم دَ دست شُمو نَمییه، چراکه شُمو از خُدا
 طلب نَمونید. ۳ و طلب ام که مُونید دَ دست

شُمو نَمییه، چراکه قد نِیتِ بدِ طلبِ مُونیدِ تا
 خاهشِ هایِ نَفسانیِ خُورِه پُوره کُنید.

۴ ایِ مَرْدُمِ زِناکار! ^a آیا شُمو نَموفامیدِ که
 دوستیِ دُنیا، دُشمنیِ قدِ خُدا آستِه؟ پس هر
 کسی که میخایه دوستِ دُنیا بَشه، او دُشمنِ
 خُدا جور موشه. ^۵ آیا شُمو فِکرِ مُونیدِ که نوشته
 هایِ مُقَدَّسِ بے فایده مَوگه که ”خُدا روحی
 ره که دَز مو قرار دَدِه، سخت ^b دَزشیِ علاقه
 دَرِه؟“ ^۶ مگم خُدا ازی کده ام فِیضِ کَلو دَز مو
 موبخشه. امزی خاطر دَ کِتابِ مُقَدَّسِ ^c مَوگیه:
 ”خُدا مُخالِفِ آدمایِ کِبری-و-مغرور آستِه،
 لیکن دَ آدمایِ بے کِبرِ فِیضِ موبخشه.“

^a ۴:۴ کَلِمه «زِناکار» دَ اینجی بِلدِه کسایِ اِستِفاده شُدِه
 که پَرستِشِ خُدا ره ایلِه کده دَ پُشتِ لِدَتِ هایِ دُنیا
 میگرده. ^b ۴:۵ دَ جایِ «سخت» دَ زِبونِ یونانی
 «قدِ غَیرت» نوشته یِه. ^c ۴:۶ رُجوعِ کُنیدِ دَ ضَرْبِ
 المَثَلِ هایِ سُلیمانِ پادشاه، فصلِ ۳، آیه ۳۴.

۷ پس از خُدا إِطَاعَتِ كَنِيد و دَ مُقَابِلِ شَيْطُو
 ايستادگي كَنِيد تاكه شَيْطُو از پيش شُمو دُوتا
 كُنه. ۸ دَ خُدا نَزْدِيك شُنِيد تا اُو ام دَز شُمو
 نَزْدِيك شُنه. اَي كُناهكارا، دِستاي خُو ره از
 كُناه پاك كَنِيد و اَي مَرْدُمَاي دُودِلَه، دِل خُو
 ره صاف كَنِيد؛ ۹ مَاتَم بِيگِيرِيد، وويے و مَخْتَه
 كَنِيد؛ بِيلِيد كه خَنْدَه شُمو دَ وويے و خوشي
 شُمو دَ غَم بَدَل شُنه. ۱۰ دَ حُضُورِ خُدا خود ره
 خاكسار كَنِيد و اُو شُمو ره سَرِبَلَنْد مُونَه.

قِضَاوَتِ كَدُو دَ بِلَه دِيگَرُو

۱۱ اَي بَرارُو، بَدگُويي يگَدِيگَه خُو ره نَكَنِيد.
 چُون هر كسي كه بَرارِ اِيْمَانْدَارِ خُو ره بَد بُوگِيَه
 يا دَ بِلَه ازُو قِضَاوَتِ كُنه، دَ حَقِيْقَتِ اُو شَرِيْعَتِ
 ره بَد مُوگِيَه و دَ بِلَه شَرِيْعَتِ قِضَاوَتِ مُونَه.
 پس اگَه شُمو دَ بِلَه شَرِيْعَتِ قِضَاوَتِ كَنِيد، شُمو
 مُطَابِقِ شَرِيْعَتِ عَمَلِ نَمُو كَنِيد، بَلَكِه قَاضِي شِي
 جُور مُوشِيد. ۱۲ تَنها يگِ صَاحِبِ شَرِيْعَتِ و

قاضی وجودِ دَره، که قُدْرَتِ نِجَاتِ دَدُو و تَبَاه
کدو دَ دِسْتِ اَزُو یَه. پس تُو کی اَسْتی که دَ بِلَه
همسایه خُو قضاوَتِ مُونی؟

پُف-و-پُتاق دَ باره کارای آینده

۱۳ ای آدمای که مُوگید: ”اِمروز یا صَباح دَ
فِلان شار موری و یگ سال ره دَ اُونجی تیر
کده تُجارتِ مُونی و فایده کَلو دَ دِسْتِ میری،“
۱۴ دَ حالیکه شُمُو نَمیدنید که صَباح چی موشه،
چُون زِنْدگی شُمُو رَقْمِ تَفْت-و-بُخارِ اَلّی اَسْتَه که
یگ لَحْظَه دِیده موشه و بعد اَزُو از بَینِ موره.
۱۵ پس دَ جای اَزُو شُمُو باید بُوگید: ”اگه خُدا
خاسته بَشَه و مو زِنْدَه بَشی، ای کار یا اُو کار
ره مُونی.“ ۱۶ لیکِن فِعْلاً شُمُو لاف مِیزنید که
لاف زَدو هر رَقْمِ شی بَد اَسْتَه. ۱۷ پس هر کسی
که انجام دَدونِ کارِ نیک ره موفامه و انجام
نَمیدیه، اُو گُناهکارِ حِسابِ موشه.

اخطار دَ سرمایه‌دارا

۱ ای مردُمِ سرمایه‌دار، مَخْتَه و چخرا
کنید، چراکه بلا-و-عَم دَ سر شُمو آمدنی
آسته. ۲ مال-و-دَولت شُمو بَرِباد شُدِه و کالای
شُمو ره کوبه خورده. ۳ طِلا و نُقرِه شُمو ره زَنگ
زده و زَنگ‌زدگی ازوا دَ پیشِ خُدا دَ ضِدِ شُمو
شاهِدی میدیه و رِقَمِ آتِشِ اَلّی گوشتِ شُمو ره
مُوخوره، چُون شُمو حتی دَ روزای آخِر ام دَ جَم
کدونِ مالِ دُنیا مَصْرُوفِ اَسْتِید.

۴ مُزِدِ امزُو کارگرا ره که زمینای شُمو ره دِرُو
کده، شُمو دَعَلی کده نِگاهِ کدِید و اَمُو مُزِدِ دَ
ضِدِ شُمو فریادِ مُونِه. ^a و نالِه امزُو دِرُوگرا دَ
گوشِ خُداوندِ لَشکرِها رسیده. ۵ شُمو دَ رُوی
زَمی عَیش و نوشِ کَلو کده کُفَتِ دِلِ خُو ره بُر

^a ۵:۴ یعنی شاه‌دی میدیه.

کدید و خود ره بلده روز کُشتو چاق کدید.^a
شمو آدمِ عادِل-و-نیک ره محکوم کدید و دَ
حالیکه هیچ از خُو دِفَاع نَمُوکد، اُو ره کُشتید.

صَبْرَ دَ وَخْتِ مُشْکِلَاتِ

پس امزی خاطر، آی برارو، تا روزِ اَمَدونِ
مَولا عیسیٰ صَبْر-و-حَوصِلَه کَنید. اونه، دیغو
بلده کِشتِ پُر اَرزِشِ زَمینِ خُو اِنْتِظارِ کَشیدَه
صَبْر-و-حَوصِلَه مَونه تاکه بارِشِ اوّل و اَخرِ دَ
بِلَه کِشتِ بُباره.^۸ اَره، شمو ام باید صَبْر دَشته
بَشید و خاطر جَم بَشید، چراکه اَمَدونِ مَولا
عیسیٰ قَریب اَسته.

آی برارو، از یگدیگه خُو شِکایت نَکنید،
نَشنه که خودون شمو محکوم شَنید؛ چُون
قاضی حَقیقِی امی آلی بلده قضاوت کدو دَ دانِ
درگه ایسته یه.

^a ۵:۵ یعنی بلده روزِ قیامت.

۱۰ برارو، از صبر-و-خوصیلہ پیغمبرای کہ د نام خُداوند توره گفته و رنج کشیده، سرمشق بگیرید. ۱۱ واقعا، مو آدمای پُر صبر و تحمّل ره خوشبخت میدنی. شمو د باره صبر-و-تحمّل ایوب پیغمبر شنیدید و کاری ره که د آخر خداوند بلده ازو انجام دد امیدنید، چون خداوند غدر رحیم و مهربو آسته.

۱۲ از پگ کده مہمتر، ای برارای مه، قسم نخورید؛ نہ د آسمو و زمی و نہ د هیچ چیز دیگه. «نہ» شمو «نہ» بشه و «آرے» شمو «آرے» بشه؛ نشنه که محکوم شنید.

قُدْرَتِ دُعا

۱۳ اگه کدم نفر د بین شمو دچار رنج-و-مُصیبت بشه او باید دُعا کنه و کسی که خوش آسته، باید سرود بخانه. ۱۴ اگه کسی د بین شمو ناجور بشه، او بزرگای جماعت ایماندارا ره طلب کنه که بییه و د نام مولا

عیسیٰ بَلَدِه شی دُعا کده جان شی ره قد
 روغونِ زیتون چرب کنه. ^{۱۵} دُعا ی که از
 رُوی ایمان بَشه ناجور ره شفا میدیه و مولا
 عیسیٰ او ره از بسترِ ناجوری باله مونه؛ و اگه
 گناه کده بَشه گناهِ شی ام بخشیده موشه.
^{۱۶} پس گناهای خور ره دَ پیشِ یگدیگه خو اقرار
 کنید و بَلَدِه یگدیگه خو دُعا کنید تا که جور
 شنید. دُعا ی آدمِ صادق-و-راست کار قدرت و
 تاثیر کلو دره. ^{۱۷} ایاس پیغمبرِ مثلِ ازمو وری
 یگ انسان بود، لیکن وختی از تی دل دُعا کد
 که بارو نباره، تا سه و نیم سال دَ بَلِه زمی بارو
 نبارید، ^{۱۸} و زمانیکه دُوباره دُعا کد، از آسمو
 بارو بارید و زمی حاصل دَد.

^{۱۹} آی برارون مه، اگه کدم کس دَ مینکل شمو
 از راهِ حقیقت گمراه شده بَشه و دیگه نفر او ره
 پس دَ راهِ راست بیره، ^{۲۰} بدنید که امو نفر که
 گناهکار ره از گمراهی پس دَ راه میره، دَ حقیقت

جانِ ازو ره از مَرگِ اَبَدی نِجات مِیدیه و کُناه
های غَدِرِ اَدَمِ کُمره ره مُپوشَنه.